

Lipold, Mozirje, 20 fl., Ant. Goričar, Mozirje, 10 fl., Ivan Kovačič, Mozirje 5 fl., Tona Turnšek, Nazaret 10 fl., dr. Vošnjak, Ljubljana 10 fl., dr. Sernee, Celje 3 fl., Viljelm Grohman, Žavec 5 fl., gospa Neža Zupanc, Celje 5 fl., gg. Jan. Zupane Celje 5 fl., dr. Hrovat, Celje, 2 fl., dr. Fr. Gross, Ptuj 10 fl., A. Jeraj, Spod. Rečica, 5 fl., Martin Matejk, Rečica 1 fl., dr. Dominikuš, Maribor 5 fl., Jan. Kolman, Letuš, 1 fl., Fran Štiglic, Letuš 1 fl. 40 kr., Mihael Vošnjak, Celje 20 fl., Njih prevzvišenost mil. knez in škof lavantinski, Maribor, 15 fl., vis. čč. gg. dekan J. Jeraj, Žavec 5 fl., dr. Muršec, Gradec 5 fl., J. Toporišič, župnik pri sv. Lovrenci, 5 fl., dekan Ant. Zuža, Laški trg, 10 fl. Jakob Krušič, župnik Št. Andraški, 3 fl., — Skupaj 161 fl. 40 kr. — Za slavnost blagoslovljenja zastave darovali so: G. Joža Lipold 30 fl. in g. Ant. Jahn, tovarnar, Pegau pri Gradci, 1 cent smodnika (janita). Vrli rodoljub g. Ant. Jahn, akoravno zapustivši svojo domovino, Slovensko Štajersko, ter se preselivši mej nemške Štajerce, spominja se nas vedno v enacih prilikah radostnim srcem. Zvest svojemu narodu, podpira vsakaka narodna podvzetja vsigdar z veseljem. Živijo! — Vsem čč. darovateljem presrečno zahvalo odbor „Savinjskega Sokola“.

Iz Velenja. (Naš župan) je še le jedenkrat svoje odbornike sklical k sebi pa so razpisali službo občinskega tajnika s plačo 200 fl. Razglas smo brali v Gospodarji pa tudi naše začudenje v Tagesposti; menda se je le dvema nemčurjema na ljubo to zgodilo. Prošnikov se je zglasilo do 30. maja t. l. 18, pa do sedaj še ni bilo seje. Namesto tega pa da župan odbornikom podpisati se, kedar k njemu v krčmo pridejo, na neko pismo, naj bi sedanji tajnik ostal. Nam je tajnik zelo prav, vendar seja se naj skliče, kakor občinska postava zahteva. Nedavno je trebalo za neko zbolelo siroto pomoči. Župan zopet ne skliče nobene seje, ampak pošilja neko „umlaufreiben“, naj vsak odbornik zapiše, kaj misli o tej reči. To pa mnogim ni povoljno, da bi svoje mnenje dali javno okolo nositi ter želijo, da se skliče seja. Zakaj pa župan tega ne stori? Pravijo, da zato ne, ker se boji, da nebi narodna večina sklenola slovensko uradovanje. Tukaj baje zaje čepi. No, treba ga izza grma spoditi. Narodni odborniki naj zahtevajo od župana sejo ter naj sklenejo slovensko uradovanje, kakor se to poštenim Slovincem na slovenskih tleh spodobi. Nemcem pustimo nemško uradovanje, Slovenci pa uradujmo doma slovenski.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dunajčanje pa tudi domoljubni ljudje po Avstriji obhajali so 12. den septembra slovesno, ker je ta den l. 1683.

bil Dunaj rešen Turkov. Poljski kralj Sobijeski pa vojvoda Lorenski sta Turke sijajno premagala. — Pri cesarji se mudi španski kralj Alfonzo. — Koroški deželni zbor bode za popraviljanje Dravine struge blizo 40.000 fl. moral dovoliti. — Predarlski deželni zbor zahteva, naj ministerstvo skrbi, da se postave o svečenji nedelje poojstrijo. — Goriški zbor je sklenol pogozdenje Kraških goličav. — V Spljetu so ljudske šole od letos naprej vse hrvatske. — Cesar so baje magjarskemu ministru Tiszaju neradi privolili, kar je zavoljo Hrvatov zahteval pa sedaj tudi on nosi vso odgovornost. Tisza je mislil, da bode magjarski general v Zagreb poslan kot kraljevi komisar z magjarskimi vojaki. To se ni zgodilo. Komisar je naš fem. Ramberg in v Hrvatsko pozvani so zvečinoma slovenski regimenti števil. 7, 17, 47 in 87. Pretečeni petek je dal fem. Ramberg v Zagrebu pribiti s pomočjo 31. lovskega bataljona magjarske grbe finančnemu posloplju, v soboto so bili uže zasmoljeni in s kamenjem razdrapani in popoldne je Jud Sachs zakričal iz štacune: jeden zweiten Kroaten soll man hängen t. j. vsakega drugega Hrvata treba je obesiti. To je dalo silnej rabuki povod. Razjarjeni ljudje so kmalu vsem Judom pobili vse šipe na oknih in štacunah. Celu uro so razsajali, dokler jih ni vojaštvo razgnalo. Sedaj stoji straža pred magjarskim grbom in vojaštvo noč in dan na Jelačićevem trgu. Vendar župan si močno prizadeva ljudstvo pomiriti. Po deželi je tudi tako: magjaroni in Jude preganjajo in se ustavljajo žandarjem in vojakom, ki so uže več kmetov (ustrelili n. pr. v Velikem marofu pri Varaždinu 3, v Remetah 1; rabuke so bile v Višnici, Bednji, Ivanci, Desenici, Pregradi, dalje v Glini, Petrini, Jabukovci, Mlinogah itd. Jako hudi so ljudje na občinske notaroše in dačne eksekutorje, zraven pa še Judom vse pobijajo. Malo pomirilo je ljudi to, da se je posilno iztirjevanje davkov ustavilo. Tisza je začel odličneje Hrvate k sebi v Budimpešto pozivljati, da bi se z njimi dogovoril, kako nemirom hitrej ko mogoče konec storiti. To kaže, da se Magjari vendar uže bojijo nasledkov, katere so s svojimi magjarskimi grbi zakrivili.

Vnanje države. Bismark je pridobil Rumunijo in Srbijo kot zaveznici in sedaj bržčas še Špansko. Tako misli, da se mu ni bati, da bi ga Rusi in Francozi napali. Avstrijo pa vabi, naj bi se od njega še bolje dala zajeti ter ponuja, naj stopimo z Nemčijo v neko kupčijsko zvezo. Tega nas Bog varuj! — Ruski narod žaluje na grobu svojega najslavnejšega pesnika in pisatelja Turgenjeva, ki je v Parizi umrl. Njegovi spisi so veliko pripomogli, da je car Aleksander II. svobodo priznal ruskim kmetom, da niso več robi, ampak svobodni dr-

žavljeni. Na Poljskem delajo Rusi neprestano vojne priprave. — Turški sultan je baje zvedel, da je Bismark avstrijskim ministrom svetoval, naj vojakom iz Bosne ukažejo prodirati naprej v Makedonijo do Egejskega morja, do mesta Soluna. — Črnogorski knez je sultana poprosil, naj knezovega zeta Črnidžordževića namesto Alekopaše pošlje v Rumelijo pa sultan tega ni hotel. — Kolera je v Egiptu precej odnehala. — Za oškodovane pri potresu na laškem otoku Ischia nabrali so 2 milijona frankov. — Papež so dunajskemu nadškofu in sploh vsem našim škofom pisali, naj skrbijo za konservativne, katoliške novine ali „cajtinge“ ki bodo krepko pobijale laži in krive nauke liberalizma. — Zavaljo Tonkinga se Francozi še niso pogodili s Kitajci. Vendar je upanja, da ne pride do vojske.

Za poduk in kratek čas.

Cesar v št. Juriji na južnej železnici.

Malo pred 10. uro dopoldan, 11. julija so začeli pokati možnarji pri starem gradu Rifornskem, ter naznanjati, na tisuče zbranemu ljudstvu, da se bliža presvitli cesar meji šentjurske občine. Na Grobelnem je stal veliki slavalok z napisom: „Viribus unitis“. Hiše ob cesti so bile z maji, banderami in venci lepo okinčane. tudi najmanjša bajtica je oblekla belo praznično obleko. Pri vhodu v spodnji trg je stal drugi veliki slavalok, lepo okinčan z napisom:

„Naj vedno Tebi sije sreče žar,
Oj dobrotljivi mili naš vladar!“

Na obeh straneh ste stali veliki podobi: Avstrija in Stirija z dotičnimi grbi. Množina ljudstva je bila tik ceste zbrana, ter z burnimi živijo-klici pozdravljala svojega preljubljenega vladarja, koji se je počasi peljal skoz slavalok mimo Ripšlnove, Sešerskové in Kaučičeve hiše, katere so bile prekrasno okinčane, dalje okolo Štefanijskega vrta, kateri je bil z mnogimi banderami okinčan.

Vhod vrta je imel lepa gotiška vrata z napisom, in belgijskim in avstrijskim grbom. Ko se cesarski voz proti Velajevi hiši zasuče, se vidita na vsaki strani ceste velika obeliska, na levem je bil z bršljanom okinčani napis: „11. juli 1283“ na desnem z rožami obdani napis „11. juli 1883“. — V drevoredu, ki pelje od okr. ceste na kolodvor, je bil odločen prostor za šolsko mladino, koje se je sešlo okolo 600, t. j. domače 400 in Drameljske in Ponkovske okoli 200. Na eni strani so stali dečki, na drugi deklice, koje so imele vsaka lep šopek cvetljic v rokah.

Ko cesarski voz v drevored zakrene, se zaslišijo iz 600 otročjih prs navdušeni živijo-

klici, koji so se ponavljali, dokler Nj. Veličanstvo ni z voza stopilo. Na kolodvoru, kateri je bil krasno okinčan, so se zbrali župan s svojimi svetovalci in občinskimi zastopniki, gg. duhovniki iz domače in iz bližnjih far, vsi tržani in tržke gospe. Tudi so prišli župani in občinski zastopniki od Kalobja, Slivnice, Dramelj in Ponikve in se ve da velika množina ljudstva.

Požarna straža je skrbela za red. Ko cesar z voza stopi, ga pozdravi župan g. dr. G. Ipavic v slovenskem jeziku z besedami:

„Vaše Veličanstvo! Sijajen je bil 11. dan meseca julija 1283, ko je prebivalstvo vojvodine Štajerske po svojih poslancih blagosrčnemu sinu slavne Habsburške hiše prvokrat izreklo svojo vdanost in zvestobo. Veliko sijajniši pa je 11. dan meseca julija tekočega leta! Ne poslanci, ljudstvo samo vživa preveliko srečo, da se sme približati Vašemu Veličanstvu, da sme gledati obličje svojega presvitlega vladarja, da sme osobno izreči zahvalo za velike darove, posebno tiste, katere je mila očetova roka darovala ubogim po toči poškodovanim prebivalcem naše občine in sosednih krajev; da sme ljudstvo samo izraziti svojo vdanost najmilejšemu sinu slavne Habsburške rodovine in sme iz celega srca klicati: Bog živi — bog ohrani Vaše Veličanstvo in ves Habsburški rod!“

Njih Veličanstvo je prijazno poslušalo ta nagovor in ko je bil končan, se zahvali in reče da smemo zagotovljeni biti, da se bode prihodnjič večkrat na Št. Jur spomnil. — Na dalje reče Nj. Veličanstvo, da mu je znano, da smo imeli pretečeni 2 slabi letini, ter vpraša, kako je kaj letos? — Župan odgovori: Kruha bomo imeli: — Na to vpraša cesar: Kako se kaj kaže v goricah? — Župan odgovori, da je upati precej dobre trgatve. — Dalje vpraša cesar: „Imate tukaj obrtnijskih zavodov?“ Župan: Ne. teh nimamo! — Nj. Veličanstvo reče na dalje: „Vaš kraj je jako lep!“ Govorijo ljudi tukaj nemški? Župan odgovori: Le nekateri!

Sedaj še obrne se cesar h gospodu Nikol. Ripšlnu, tukajšnjemu zdravniku, kateri je imel vojno svetinjo na prsih, ter ga vpraša, kje da je pri vojakihi služil? — G. Ripšl odgovori, da je v vojski 1859 na Laškem kot vojaški zdravnik služil. Na to vpraša cesar, če niso še drugi župani od sosednih občin tukaj navzoči? G. dr. Ipavic predstavlja župana Bukošeka iz Kostivnice. Cesar ga vpraša, če govori nemški? Župan pravi da ne.

Sedaj se obrne Nj. Veličanstvo h gg. duhovnikom in nagovori č. g. župnika Mastnjaka iz Slivnice, kje da je doma itd. Ravno tako č. g. župnika Kuneja iz Dobja, č. g. župnika Einsiedlerja iz Dramelj, č. g. župnika A. Krefta iz Kalobja in č. gg. kaplane iz Planine, Št. Roperta itd. St. Jurskega č. g. Andreja Podhostnika, koji je bil tudi z vojno svetinjo kin-